ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1975

Vyhlásené: 08.07.1975 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

**64**

# VYHLÁŠKA

**ministra zahraničných vecí**

z 13. januára 1975

**o Parížskom dohovore na ochranu priemyslového vlastníctva z 20. marca 1883, revidovanom v Bruseli 14. decembra 1900, vo Washingtone 2. júna 1911, v Haagu 6. novembra 1925, v Londýne 2. júna 1934, v Lisabone 31. októbra 1958 a v Stockholme 14. júla 1967**

Dňa 14. júla 1967 bola v Stockholme dojednaná nová revízia Parížskeho dohovoru na ochranu priemyslového vlastníctva z 20. marca 1883.
Prezident republiky Parížsky dohovor na ochranu priemyslového vlastníctva z 20. marca 1883 v znení dojednanom v Stockholme 14. júla 1967 ratifikoval a listina o prístupe ČSSR bola uložená u generálneho riaditeľa Svetovej organizácie duševného vlastníctva 22. septembra 1970.
Dohoda nadobudla platnosť na základe svojho článku 20 dňom 26. apríla 1970. Pre Československú socialistickú republiku nadobudla platnosť 29. decembrom 1970.
Český preklad dohody sa vyhlasuje súčasne.*)

**Minister:**

**Ing.Chňoupek v. r.**

PARÍŽSKY DOHOVOR

na ochranu priemyslového vlastníctva z 20. marca 1883, revidovaný v Bruseli 14. decembra 1900, vo Washingtone 2. júna 1911, v Haagu 6. novembra 1925, v Londýne 2. júna 1934, v Lisabone 31. októbra 1958 a v Stockholme 14. júla 1967

**Článok 1**

(1) Krajiny, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, tvoria Úniu na ochranu priemyslového vlastníctva.

(2) Predmetom ochrany priemyslového vlastníctva sú patenty na vynálezy, úžitkové vzory, priemyslové vzory alebo modely, továrenské alebo obchodné známky, známky služieb, obchodné meno a údaje o proveniencii tovaru alebo označení jeho pôvodu. Ďalšou úlohou ochrany priemyslového vlastníctva je aj potlačovanie nekalej súťaže.

(3) Priemyslové vlastníctvo sa rozumie v najširšom poňatí a vzťahuje sa nielen na priemysel a na obchod vo vlastnom zmysle slova, ale aj na poľnohospodársky a ťažobný priemysel a na všetky umelé alebo prirodzené výrobky, napr.: na víno, obilie, tabakové listy, ovocie, dobytok, nerasty, minerálne vody, pivo, kvetiny, múku.

(4) Medzi patenty na vynálezy sú zahrnuté rôzne druhy priemyslových patentov, ktoré pripúšťa zákonodarstvo únijných krajín, ako importačné patenty, patenty na zdokonalenie, prídavkové patenty a prídavkové osvedčenia atď.

**Článok 2**

(1) Príslušníci každej únijnej krajiny požívajú, pokiaľ ide o ochranu priemyslového vlastníctva, vo všetkých ostatných únijných krajinách tie isté výhody, ktoré príslušné zákony poskytujú alebo poskytnú príslušníkom vlastného štátu bez ujmy na právach najmä určených týmto dohovorom. Budú teda požívať tú istú ochranu ako títo štátni príslušníci a tie isté právne prostriedky proti akémukoľvek porušovaniu svojich práv, s výhradou, že splnia podmienky a formality, ktoré predpisy ukladajú príslušníkom vlastného štátu.

(2) Od príslušníkov Únie sa však nesmie vyžadovať, aby, ak majú požívať niektoré právo priemyslového vlastníctva, mali bydlisko alebo závod v krajine, kde sa o ochranu žiada.

(3) Legislatívne opatrenia každej únijnej krajiny, ktoré sa týkajú súdneho a správneho konania a príslušnosti, ako aj voľby bydliska alebo ustanovenia zástupcu, ktoré by vyžadovali zákony o priemyslovom vlastníctve, sú výslovne vyhradené.

**Článok 3**

Príslušníkom únijných krajín sú na roveň postavení tí príslušníci krajín nepatriacich k Únii, ktorí majú na území niektorej únijnej krajiny bydlisko alebo skutočné (opravdivé) závody, a to priemyslové alebo obchodné.

**Článok 4**

A.-(1) Kto riadne podá žiadosť o patent na vynález (prihlášku vynálezu), o úžitkový vzor, o priemyslový vzor alebo model, o továrenskú alebo obchodnú známku v jednej z únijných krajín, alebo jeho právny nástupca, bude v nižšie uvedených lehotách požívať prioritné právo pri podaní prihlášky v ostatných krajinách.

(2) Za prihlášku, ktorá zakladá prioritné právo, sa uznáva každá prihláška, ktorá je riadnou národnou prihláškou podľa národného zákonodarstva každej únijnej krajiny alebo podľa dvojstranných alebo viacstranných zmlúv uzavretých medzi niekoľkými únijnými krajinami.

(3) Riadne podanou národnou prihláškou sa rozumie každá prihláška, ktorá postačuje na zistenie dátumu, keď bola v príslušnej krajine podaná, nech už bol neskorší osud tejto prihlášky akýkoľvek.

B.- Preto prihláška podaná v niektorej z ostatných únijných krajín neskoršie, ale pred uplynutím týchto lehôt, nesmie stratiť účinnosť na základe skutočností, ktoré medzitým nastali, ako najmä na základe prihlášky, uverejnenia vynálezu alebo jeho používania, odovzdania do predaja exemplárov vzoru alebo modelu, používania známky, a tieto skutočnosti nesmú založiť ani nijaké právo tretích osôb ani nijaké osobné vlastníctvo. Práva nadobudnuté tretími osobami predo dňom prvej prihlášky, na ktorej sa zakladá prioritné právo, zostávajú zachované podľa vnútorného zákonodarstva každej únijnej krajiny.

C.-(1) Vyššie uvedené prioritné lehoty sú dvanásť mesiacov pre patenty na vynálezy a pre úžitkové vzory a šesť mesiacov pre priemyslové vzory alebo modely a pre továrenské alebo obchodné známky.

(2) Tieto lehoty začnú plynúť odo dňa, keď bola podaná prvá prihláška; deň podania prihlášky sa do lehoty nepočíta.

(3) Ak je v krajine, kde sa žiada o ochranu, posledný deň lehoty zákonným sviatkom alebo dňom, keď úrad nie je na prijímanie prihlášok otvorený, predĺži sa lehota na prvý všedný deň, ktorý nasleduje.

(4) Za prvú prihlášku, od dátumu podania ktorej plynie prioritná lehota, pokladá sa neskoršia prihláška, ktorej predmet sa zhoduje s predmetom skoršej prvej prihlášky podľa odseku 2, podanej v tej istej únijnej krajine, ak v čase podania neskoršej prihlášky bola skoršia prihláška odvolaná, alebo sa od nej upustilo, alebo bola zamietnutá bez toho, že by bola daná na verejné nazretie, a bez toho, že by z nej plynuli nejaké práva, a ak ešte nebola použitá za podklad na uplatnenie prioritného práva. Skoršia prihláška nemôže sa potom už použiť za podklad na uplatnenie prioritného práva.

D.-(1) Kto chce uplatniť prioritu skoršej prihlášky, musí urobiť vyhlásenie udávajúce dátum a krajinu tejto prihlášky. Každá krajina určí, kedy najneskoršie sa musí také vyhlásenie urobiť.

(2) Tieto údaje sa uvedú v publikáciách, ktoré vydáva príslušný úrad, najmä o patentoch a o opisoch na ne sa vzťahujúcich.

(3) Únijné krajiny môžu vyžadovať od toho, kto robí vyhlásenie o priorite, aby predložil odpis skôr podanej prihlášky (opis, výkresy atď.). Odpis, o ktorom úrad, ktorému bola prihláška podaná, potvrdí, že súhlasí s originálom, nebude podliehať nijakému overeniu a v každom prípade bude

možné ho bezodplatne predložiť kedykoľvek v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď bola podaná neskoršia prihláška. Možno požadovať, aby sa k nemu pripojilo osvedčenie tohto úradu o dátume prihlášky a preklad.

(4) Iné formality pre prioritné vyhlásenie nesmú sa v čase podania prihlášky požadovať. Každá únijná krajina určí, aké následky vzídu z opomenutia formalít predpísaných týmto článkom; tieto následky nesmú však prevyšovať stratu prioritného práva.

(5) Dodatočne bude možné vyžadovať i iné preukazy.
Kto uplatňuje prioritu skoršej prihlášky, musí uviesť jej číslo; tento údaj sa uverejní za podmienok uvedených v odseku 2.

E.-(1) Ak je v niektorej krajine prihlásený priemyslový vzor alebo model na podklade prioritného práva založeného na prihláške úžitkového vzoru, platí iba prioritná lehota určená pre priemyslové vzory alebo modely.

(2) Okrem toho je prípustné prihlásiť v niektorej krajine úžitkový vzor na podklade prioritného práva založeného podaním žiadosti o patent a naopak.
F.- Žiadna únijná krajina nesmie zamietnuť prioritu alebo žiadosť o patent z toho dôvodu, že prihlasovateľ uplatňuje viac priorít, aj keď pochádzajú z rôznych krajín, alebo z toho dôvodu, že prihláška, v ktorej sa uplatňuje jedna alebo viac priorít, obsahuje jeden alebo viac prvkov, ktoré neboli obsiahnuté v prihláške alebo v prihláškach, ktorých priorita sa uplatňuje, a to v obidvoch prípadoch pod podmienkou, že vynález je podľa zákona príslušnej krajiny jednotný.

Pokiaľ ide o prvky, ktoré nie sú obsiahnuté v prihláške alebo v prihláškach, ktorých priorita sa uplatňuje, vzniká podaním neskoršej prihlášky prioritné právo za obvyklých podmienok.

G.-(1) Ak vyjde pri prieskume najavo, že žiadosť o patent je súborná, žiadateľ bude môcť rozdeliť žiadosť na určitý počet čiastkových žiadostí, v tom prípade sa mu zachová ako dátum každej z nich dátum pôvodnej žiadosti a výhoda prioritného práva, ak sa uplatní.

(2) Prihlasovateľ môže aj z vlastného popudu rozdeliť žiadosť o patent, pričom sa ako dátum každej rozdelenej žiadosti zachová dátum pôvodnej žiadosti, a ak sa uplatní, i výhoda prioritného práva. Každá únijná krajina môže určiť podmienky, za ktorých bude toto rozdelenie prípustné.
H.- Priorita sa nesmie odoprieť z toho dôvodu, že určité prvky vynálezu, pre ktoré sa priorita požaduje, nie sú uvedené v nárokoch obsiahnutých v žiadosti podanej v krajine pôvodu, ak sú tieto časti zo súhrnu príloh tejto žiadosti jasne zrejmé.

I.-(1) Žiadosti o autorské osvedčenia na vynález podané v krajine, v ktorej žiadatelia majú právo žiadať podľa svojej voľby buď o patent, alebo o autorské osvedčenie na vynález, dajú vznik právu prednosti zriadenému podľa tohto článku za rovnakých podmienok a s rovnakými účinkami ako žiadosti o patenty na vynález.

(2) V krajine, v ktorej žiadatelia majú právo žiadať podľa svojej voľby buď o patent, alebo o autorské osvedčenie na vynález, bude mať žiadateľ o autorské osvedčenie na vynález podľa ustanovení tohto článku vzťahujúcich sa na žiadosti o patenty právo prednosti založené na podaní žiadosti o patent na vynález, úžitkový vzor alebo autorské osvedčenie na vynález.

**Článok 4 bis**

(1) Patenty, o ktoré žiadali v jednotlivých únijných krajinách príslušníci Únie, nebudú závislé od patentov, ktoré sa dosiahli pre ten istý vynález v iných krajinách, či únijných alebo neúnijných.

(2) Tomuto ustanoveniu treba rozumieť bez akéhokoľvek obmedzenia, najmä v tom zmysle, že patenty prihlásené v prioritnej lehote sú nezávislé, a to tak pokiaľ ide o dôvod neplatnosti a zániku patentu, ako aj pokiaľ ide o normálnu dobu trvania.

(3) Toto ustanovenie sa vzťahuje na všetky patenty, ktoré sú v platnosti v čase, keď nadobudlo účinnosť.

(4) Pri prístupe nových krajín bude platiť to isté pre patenty, ktoré sú v platnosti na obidvoch stranách v čase prístupu.

(5) Patenty nadobudnuté s výhodou priority budú mať v jednotlivých únijných krajinách rovnakú dobu trvania, akú by mali, keby boli žiadané alebo udelené bez výhody priority.

**Článok 4 ter**

Vynálezca má právo, aby bol ako vynálezca v patente uvedený.

**Článok 4 quater**

Udelenie patentu nesmie sa odoprieť a patent nesmie byť zrušený z dôvodov, že predaj patentovaného výrobku alebo výrobkov, ku ktorému sa dospeje patentovým konaním, je národným zákonodarstvom vylúčený alebo obmedzený.

**Článok 5**

A.-(1) Ak majiteľ patentu dovezie do krajiny, kde bol patent udelený, predmety vyrobené v niektorej krajine Únie, neprivodí to zánik patentu.

(2) Každá únijná krajina môže urobiť legislatívne opatrenia na udeľovanie nútených licencií, aby zabránila zneužívaniu, ktoré by mohlo z výkonu výlučného práva výrobného alebo obchodného závodu udeleného patentom vzísť napr. jeho zneužívaním.

(3) Zánik patentu môže byť určený len pre prípad, keby povolenie nútených licencií nebolo postačilo na zamedzenie takéhoto zneužitia. Pred uplynutím dvoch rokov, začínajúc povolením prvej nútenej licencie, nesmie sa začať konanie o žalobe na zánik alebo odvolanie patentu.

(4) O nútenú licenciu nemôže sa žiadať z dôvodov nepoužívania alebo nedostatočného používania pred uplynutím lehoty štyroch rokov od podania žiadosti o patent alebo troch rokov od udelenia patentu, pričom sa použije lehota, ktorá uplynie neskoršie; nútená licencia sa odoprie, ak majiteľ patentu ospravedlní svoju nečinnosť riadnymi dôvodmi. Takáto nútená licencia bude nevýlučná a nebude sa môcť previesť, a to ani v podobe požičania sublicencie, inak než s časťou podniku alebo obchodného závodu používajúceho túto licenciu.

(5) Predchádzajúce ustanovenia sa použijú, s výhradou nevyhnutných zmien, aj pre úžitkové vzory.

B.- Ochrana priemyslových vzorov a modelov nesmie zaniknúť ani pre nevyužívanie ani pre dovážanie predmetov zhodných s chránenými predmetmi.

C.-(1) Ak je v niektorej krajine používanie zapísanej známky povinné, smie sa zápis zrušiť len po primeranej lehote a vtedy, keď účastník neospravedlní, prečo známku nevyužíval.

(2) Ak majiteľ používa továrenskú alebo obchodnú známku v podobe, ktorá sa líši svojimi prvkami, ktoré nemenia rozlišovaciu povahu známky, od podoby, v ktorej bola v niektorej únijnej krajine zapísaná, neprivodí to výmaz zápisu a nezmenší to ochranu udelenú známke.

(3) Súbežné používanie tej istej známky na rovnakých alebo podobných výrobkoch priemyslovými alebo obchodnými podnikmi, ktoré podľa ustanovenia národného zákona krajiny, v ktorej sa uplatňuje ochrana, sú považované za spolumajiteľov známky, nebude na prekážku zápisu ani nezmenší ochranu, ktorá bola tejto známke poskytnutá v ktorejkoľvek krajine Únie, pokiaľ by toto používanie nebolo schopné klamať verejnosť a pokiaľ by nebolo v rozpore s verejným

záujmom.

D.- Pre uznanie práva nebude sa vyžadovať, aby na výrobku bola nejaká značka alebo zmienka o patente, o úžitkovom vzore, o zápise továrenskej alebo obchodnej známky alebo o prihlásení vzoru alebo modelu.

**Článok 5 bis**

(1) Na zaplatenie poplatkov určených pre zachovanie práv priemyslového vlastníctva musí byť povolené aspoň šesťmesačné pozhovenie, a to tak, že bude zaplatený príplatok, ak ho národné zákonodarstvo ukladá.

(2) Únijné krajiny môžu určiť, že patenty na vynálezy, ktoré zanikli pre nezaplatenie poplatkov, budú vrátené do predošlého stavu.

**Článok 5 ter**

V žiadnej únijnej krajine sa nepokladá za porušenie práv majiteľa patentu:

1. ak sa na lodiach ostatných únijných krajín upotrebia patentované zariadenia v lodnom telese, v strojoch, v lodnom výstroji, prístrojoch a v inom príslušenstve, keď sa tieto lode dostanú na čas alebo náhodne do vôd príslušnej krajiny, s výhradou, že sa tu tieto predmety upotrebia len pre lodné potreby;
2. ak sa patentované zariadenia upotrebia pri stavbe alebo prevádzke leteckých alebo pozemných vozidiel iných únijných krajín alebo pri súčastiach týchto vozidiel, ak sa prechodne alebo náhodne dostanú do tejto krajiny.

**Článok 5 quater**

Ak sa výrobok dovezie do niektorej únijnej krajiny, kde existuje patent chrániaci postup výroby tohto výrobku, budú majiteľovi patentu patriť k dovezenému výrobku všetky práva, ktoré mu na podklade patentu na postup priznáva zákonodarstvo dovážajúcej krajiny k výrobkom vyrobeným v tejto krajine.

**Článok 5 quinquies**

Priemyslové vzory a modely budú chránené vo všetkých únijných krajinách.

**Článok 6**

(1) Podmienky prihlášky a zápisu továrenských a obchodných známok určuje v každej únijnej krajine jej národné zákonodarstvo.

(2) Známka prihlásená príslušníkom niektorej únijnej krajiny v ktorejkoľvek únijnej krajine nemôže sa však odmietnuť alebo zrušiť z dôvodu, že nebola prihlásená, zapísaná alebo obnovená v krajine pôvodu.

(3) Známka riadne zapísaná v niektorej únijnej krajine sa považuje za nezávislú na známkach zapísaných v iných únijných krajinách, vrátane krajiny pôvodu.

**Článok 6 bis**

(1) Únijné krajiny sa zaväzujú buď z úradnej povinnosti, ak to zákonodarstvo krajiny dovoľuje, alebo na žiadosť záujemcu, že odmietnu alebo zrušia zápis a zakážu používanie továrenskej alebo obchodnej známky, ktorá je reprodukciou, napodobením alebo prekladom, ktorý môže vyvolať zámenu so známkou, o ktorej podľa posudku príslušného úradu krajiny zápisu alebo používania je tam všeobecne známe, že je už známkou osoby oprávnenej používať výhody tohto dohovoru a používanou pre rovnaké alebo podobné výrobky. Rovnako tomu je, ak podstatná časť známky je

reprodukciou takej známky všeobecne známej alebo napodobením, ktoré môže spôsobiť zámenu s ňou.

(2) Pre domáhanie sa výmazu takej známky je povolená lehota najmenej 5 rokov odo dňa zápisu. Únijné krajiny môžu určiť lehotu, v ktorej sa možno domáhať zákazu používania.

(3) Pre domáhanie sa výmazu alebo zákazu používania známok zapísaných alebo používaných v zlom úmysle sa lehota neurčuje.

**Článok 6 ter**

(1) a) Únijné krajiny sa zhodli na tom, že odmietnu alebo zrušia zápis a že vhodnými opatreniami zakážu, aby bez splnomocnenia príslušných miest sa používali ako továrenské alebo obchodné známky alebo ako časti týchto známok erby, vlajky a iné znaky štátnej zvrchovanosti únijných krajín, úradné skúšobné, puncovné a záručné značky u nich zavedené, ako aj každé napodobeniny z heraldického hľadiska.

b) Ustanovenia uvedené pod písmenom a) sa vzťahujú tak isto na erby, vlajky a iné symbolické znaky, skratky alebo názvy medzinárodných medzivládnych organizácií, ktorých je jedna alebo viac únijných krajín členom, s výnimkou tých erbov, vlajok a iných symbolických znakov, skratiek a názvov, ktorých ochrana bola už predmetom platných medzinárodných dohôd.

c) Žiadna únijná krajina nie je povinná použiť ustanovenia uvedené pod písmenom b) na škodu tých, ktorí získali v tejto krajine práva v dobrej viere pred nadobudnutím účinnosti tohto dohovoru. Únijné krajiny nie sú povinné použiť spomínané ustanovenia, ak používanie alebo zápis, ktoré sú uvedené pod písmenom a), nie sú takého druhu, aby mohli vo verejnosti vzbudiť dojem o súvislosti medzi príslušnou organizáciou a znakmi, vlajkami, znakmi štátnej zvrchovanosti, skratkami alebo názvami, alebo ak nie je používanie alebo zápis pravdepodobne takého druhu, že by mohol klamať verejnosť o súvislosti medzi používateľom a organizáciou.

(2) Používať úradné skúšobné, puncovné a záručné značky je zakázané len vtedy, ak známky, ktoré ich obsahujú, sú určené na to, aby sa používali na tovar toho istého alebo podobného druhu.

(3) a) Na vykonanie týchto ustanovení sa únijné krajiny zhodli na tom, že si navzájom oznámia prostredníctvom Medzinárodného úradu zoznam znakov štátnej zvrchovanosti, úradných skúšobných, puncovných a záručných značiek, ktoré chcú alebo budú chcieť chrániť celkom alebo s určitým obmedzením podľa tohto článku, a že sa navzájom upovedomia o všetkých neskorších zmenách, ktoré nastanú v tomto zozname. Každá únijná krajina dá v príhodnej dobe verejnosti k dispozícii zoznamy, ktoré jej boli oznámené.

Pokiaľ ide o vlajky štátov, nie je však takéto oznámenie povinné.

b) Ustanovenia uvedené v prvom odseku pod písmenom b) sa vzťahujú len na erby, vlajky a iné symbolické znaky, skratky alebo názvy medzinárodných medzivládnych organizácií, ktoré spomínané organizácie oznámili únijným krajinám prostredníctvom Medzinárodného úradu.

(4) Každá únijná krajina smie v lehote 12 mesiacov po tom, čo dostala zoznamy, zaslať prostredníctvom Medzinárodného úradu príslušnej krajine alebo medzinárodnej medzivládnej organizácii svoje prípadné námietky.

(5) Pri vlajkách štátov sa použijú opatrenia, ktoré sú uvedené v odseku 1, len ak pôjde o známky zapísané po 6. novembri 1925.

(6) Pre štátne znaky okrem vlajok, pre úradné a puncovné značky únijných krajín a pre erby, vlajky a iné symbolické znaky, skratky alebo názvy medzinárodných medzivládnych organizácií platia tieto ustanovenia, len pokiaľ ide o známky, ktoré boli zapísané po uplynutí dvoch mesiacov po prevzatí oznámenia uvedeného v odseku 3.

(7) V prípade zlého úmyslu smú krajiny dať vymazať i tie znaky, ktoré boli zapísané pred 6. novembrom 1925 a obsahujú štátne znaky, značky a puncovné značky.

(8) Príslušníci každej krajiny, ktorým sa povolí používať štátne znaky, značky a puncovné značky ich krajiny, smú ich používať, aj keby sa podobali štátnym znakom, značkám a puncovným značkám inej krajiny.

(9) Únijné krajiny sa zaväzujú, že zakážu v obchode neoprávnene používať štátne znaky iných únijných krajín, ak by takéto používanie mohlo vyvolať omyl o pôvode výrobkov.

(10) Predchádzajúce ustanovenia nebránia krajinám, aby podľa článku 6 quinquies ods. 3 písm. B mohli odmietnuť alebo vyhlásiť za neplatné známky, ktoré nedovolene obsahujú erby, vlajky a iné znaky štátnej zvrchovanosti alebo znaky a úradné puncovné značky zavedené v niektorej únijnej krajine, rovnako ako rozlišovacie znaky medzinárodných medzivládnych organizácií uvedených v odseku 1.

**Článok 6 quater**

(1) Ak podľa zákonodarstva niektorej únijnej krajiny je prevod známky platný len vtedy, ak nastal súčasne s prevodom podniku alebo obchodu, ktorému známka patrí, postačí na pripustenie jeho platnosti, aby časť podniku alebo obchodu, ktorá je v tejto krajine, bola prevedená na právneho nástupcu s výlučným právom v nej vyrábať alebo predávať výrobky opatrené prevedenou známkou.

(2) Toto ustanovenie neukladá únijným krajinám povinnosť uznávať platnosť prevodu nijakej známky, ktorej používanie právnym nástupcom by v skutočnosti uvádzalo verejnosť do omylu, najmä pokiaľ ide o pôvod, povahu alebo podstatné akosti výrobkov, pre ktoré sa známka používa.

**Článok 6 quinquies**

A.-(1) Každá továrenská a obchodná známka riadne zapísaná v krajine pôvodu bude tak, ako je, pripustená na prihlásenie a chránená v ostatných únijných krajinách, s výhradami uvedenými v tomto článku. Tieto krajiny môžu pred vykonaním konečného zápisu požadovať, aby bolo predložené osvedčenie o zápise v krajine pôvodu vydané príslušným úradom. Pre toto osvedčenie nebude sa požadovať žiadne overenie.

(2) Za krajinu pôvodu sa považuje tá únijná krajina, kde prihlasovateľ má skutočný (opravdivý) priemyslový alebo obchodný závod, a ak nemá takýto závod v Únii, tá únijná krajina, kde má svoje bydlisko; ak nemá bydlisko v Únii, potom krajina jeho štátnej príslušnosti v prípade, že je príslušníkom únijnej krajiny.

B.-Továrenské a obchodné známky, o ktorých hovorí tento článok, môžu sa odmietnuť na zápis alebo zrušiť len v týchto prípadoch:

1. ak môžu porušiť práva, ktoré nadobudli tretie osoby v krajine, kde sa žiada o ochranu;
2. ak nemajú rozlišovaciu spôsobilosť alebo ak sú zložené výhradne zo značiek alebo údajov, ktoré môžu v obchode slúžiť na označovanie druhu, akosti, množstva, určenia, ceny, miesta pôvodu výrobkov alebo doby výroby, alebo sa stali obvyklými v bežnej reči alebo v lojálnych a stálych obchodných zvyklostiach krajiny, kde sa požaduje ochrana;
3. ak odporujú dobrým mravom alebo verejnému poriadku a najmä ak môžu klamať verejnosť. Rozumie sa, že známka sa nemôže pokladať za odporujúcu verejnému poriadku iba z toho dôvodu, že sa nezhoduje s niektorým ustanovením známkového práva, okrem prípadu, keď sa toto ustanovenie samo týka verejného poriadku.

Použitie ustanovení článku 10 bis je jednako vyhradené.

C.- (1) Pri posudzovaní, či možno známku chrániť, treba prihliadnuť na všetky skutkové okolnosti, najmä na dobu používania známky.

(2) V ostatných únijných krajinách sa nemôžu odmietnuť továrenské alebo obchodné známky len z toho dôvodu, že sa líšia od známok chránených v krajine pôvodu len v prvkoch, ktoré nezhoršujú ich rozlišovaciu spôsobilosť a netýkajú sa totožnosti známok, pokiaľ ide o tvar, v akom boli prihlásené v spomínanej krajine pôvodu.

D.-Nikto sa nemôže dovolávať výhod tohto článku, ak známka, o ochranu ktorej žiada, nie je zapísaná v krajine pôvodu.

E.-V žiadnom prípade však nevzíde obnovením zápisu známky v krajine pôvodu povinnosť obnoviť zápis v ostatných únijných krajinách, v ktorých bola známka zapísaná.

F.-Výhoda priority sa zachováva prihláškam známok podaným v lehote podľa článku 4 aj vtedy, keď sa zápis v krajine pôvodu stal až po uplynutí tejto lehoty.

**Článok 6 sexies**

Únijné krajiny sa zaväzujú chrániť známky služieb. Nie sú povinné zavádzať zápis týchto známok.

**Článok 6 septies**

(1) Ak žiada agent alebo zástupca majiteľa známky v niektorej únijnej krajine o zápis tejto známky na svoje vlastné meno v jednej alebo niekoľkých týchto krajinách bez súhlasu tohto majiteľa, je majiteľ oprávnený podať námietky proti požadovanému zápisu a žiadať o výmaz, alebo ak to povoľuje zákon dotyčnej krajiny, o prevod zápisu na seba, pokiaľ by agent alebo zástupca neospravedlnil svoje konanie.

(2) S výhradou vyššie uvedeného odseku 1 je majiteľ známky oprávnený podať námietky proti používaniu svojej známky agentom alebo zástupcom, pokiaľ na toto používanie nedal splnomocnenie.

(3) Národným zákonodarstvom môže byť určená spravodlivá lehota, v ktorej by majiteľ známky mohol uplatňovať svoje práva podľa tohto článku.

**Článok 7**

Povaha výrobku, na ktorý má byť továrenská alebo obchodná známka pripájaná, nemôže v žiadnom prípade prekážať zápisu známky.

**Článok 7 bis**

(1) Únijné krajiny sa zaväzujú pripustiť na prihlásenie a chrániť známky zväzové, patriace združeniam, ktorých existencia neodporuje zákonu krajiny pôvodu, a to aj vtedy, keď tieto združenia nemajú priemyslový alebo obchodný závod.

(2) Každá krajina však môže podľa svojej vôle posúdiť, za ktorých osobitných podmienok bude zväzová známka chránená, a môže odmietnuť ochranu, ak táto známka odporuje verejným záujmom.

(3) Ochrana týchto známok nemôže sa však odmietnuť žiadnemu združeniu, ktorého existencia neodporuje zákonu krajiny pôvodu, z dôvodu, že združenie nemá sídlo v krajine, kde sa požaduje ochrana, alebo že nie je ustavené podľa zákonodarstva tejto krajiny.

**Článok 8**

Obchodné meno je chránené vo všetkých únijných krajinách bez toho, že by ho bolo treba prihlasovať alebo zapisovať; nerozhoduje, či je, alebo nie je časťou továrenskej alebo obchodnej známky.

**Článok 9**

(1) Každý výrobok, ktorý je nedovolene označený továrenskou alebo obchodnou známkou alebo obchodným menom, sa pri dovoze do tých únijných krajín, v ktorých táto známka alebo toto obchodné meno majú právo na zákonnú ochranu, zhabe.

(2) Zhabe sa aj v krajine, kde došlo k nedovolenému označeniu, alebo v krajine, kam bol výrobok dovezený.

(3) K zhabaniu dôjde podľa vnútorného zákonodarstva každej krajiny buď na návrh prokurátora, alebo ktoréhokoľvek iného príslušného úradu, alebo na žiadosť zúčastnenej strany, či už je to fyzická alebo právnická osoba.

(4) Úrady nie sú povinné vykonať zhabanie v prípade prevozu.

(5) Ak zákonodarstvo niektorej krajiny nedovoľuje zhabanie pri dovoze, zhabanie sa nahradí zákazom dovozu alebo zhabaním vo vnútrozemí.

(6) Ak zákonodarstvo niektorej krajiny nedovoľuje zhabanie pri dovoze ani zákaz dovozu ani zhabanie vo vnútrozemí, tieto opatrenia až do príslušnej zákonodarnej zmeny sa nahradia žalobami a prostriedkami, ktoré zákon tejto krajiny povoľuje v rovnakom prípade vlastným štátnym príslušníkom.

**Článok 10**

(1) Ustanovenia predchádzajúceho článku sa použijú v prípade priameho alebo nepriameho používania falošného označenia pôvodu výrobku alebo totožnosti výrobcu, továrnika alebo obchodníka.

(2) V každom prípade sa za zúčastnenú stranu uzná každá fyzická alebo právnická osoba, každý výrobca, továrnik alebo obchodník zúčastnený na ťažbe, výrobe alebo obchode s týmto výrobkom a usadený na mieste falošne označenom ako miesto pôvodu alebo v oblasti, kde toto miesto leží, alebo v krajine falošne označenej alebo v krajine, kde sa falošné označenie o pôvode používa.

**Článok 10 bis**

(1) Únijné krajiny sú povinné zabezpečiť príslušníkom Únie účinnú ochranu proti nekalej súťaži.

(2) Nekalou súťažou je každá súťažná činnosť, ktorá odporuje poctivým zvyklostiam v priemysle alebo obchode.

(3) Musia sa najmä zakázať:

1. akékoľvek činy, ktoré by mohli akokoľvek spôsobiť zámenu s podnikom, výrobkami alebo s priemyslovou alebo obchodnou činnosťou súťažiteľa;
2. falošné údaje pri vykonávaní obchodu, ktoré by mohli poškodiť dobrú povesť podniku, výrobkov alebo priemyslovej alebo obchodnej činnosti súťažiteľa;
3. údaje alebo tvrdenia, ktorých používanie pri prevádzke obchodu by mohlo uvádzať verejnosť do omylu o vlastnosti, spôsobe výroby, charakteristike, spôsobilosti na použitie alebo o množstve tovaru.

**Článok 10 ter**

(1) Únijné krajiny sa zaväzujú, že zabezpečia príslušníkom ostatných únijných krajín vhodné zákonné prostriedky na účinné potlačovanie všetkých činov uvedených v článkoch 9, 10 a 10 bis.

(2) Zaväzujú sa ďalej, že urobia opatrenia, aby zväzom a združeniam, ktoré zastupujú zúčastnených priemyselníkov, výrobcov alebo obchodníkov a ktorých existencia sa neprieči zákonom ich krajiny, bolo - pokiaľ ide o potlačovanie činov označených v článkoch 9, 10 a 10 bis - dovolené zakročovať na súdoch alebo na správnych úradoch, a to v takej miere, v akej to zákon krajiny, kde sa žiada o ochranu, dovoľuje zväzom a združeniam tejto krajiny.

**Článok 11**

(1) Únijné krajiny udelia podľa svojho vnútorného zákonodarstva patentovateľným vynálezom, úžitkovým vzorom, priemyslovým vzorom alebo modelom, ako aj továrenským alebo obchodným známkam dočasnú ochranu, pokiaľ ide o výrobky, ktoré budú vystavené na medzinárodných úradných alebo úradne uznaných a na území niektorej z uvedených krajín usporiadaných výstavách.

(2) Touto dočasnou ochranou sa nepredĺžia lehoty uvedené v článku 4. Ak sa bude neskoršie žiadať o právo prednosti, môže každá krajina určiť, že lehota začína plynúť odo dňa, keď výrobok bol prinesený na výstavu.

(3) Každá krajina môže vyžadovať ako dôkaz o totožnosti vystavovaného predmetu a o dátume jeho prinesenia doklady, ktoré uzná za vhodné.

**Článok 12**

(1) Každá únijná krajina sa zaväzuje, že zriadi osobitný úrad pre priemyslové vlastníctvo a ústrednú prihlasovňu, aby sa mohli verejnosti oznamovať patenty na vynálezy, úžitkové vzory, priemyslové vzory alebo modely a továrenské alebo obchodné známky.

(2) Tento úrad bude periodicky vydávať úradný list. Bude pravidelne publikovať:

a) mená oprávnených osôb, ktorým boli vydané patenty, spolu s krátkym označením patentovaných vynálezov;

b) reprodukcie zapísaných známok.

**Článok 13**

**(1)**

a) Únia má Zhromaždenie skladajúce sa z únijných krajín, ktoré sú viazané článkami 13 až 17.

b) Vláda každej krajiny je zastúpená jedným delegátom, ktorý môže mať svojich zástupcov, poradcov a znalcov.

c) Výdavky každej delegácie uhrádza vláda, ktorá túto delegáciu ustanovila.

(2)

a) Zhromaždenie:

i) prerokúva všetky otázky týkajúce sa chodu a ďalšieho rozvoja Únie a plnenia tohto dohovoru;

ii) dáva pokyny Medzinárodnému úradu duševného vlastníctva (ďalej len „Medzinárodný úrad“), o ktorom sa hovorí v Dohovore zriaďujúcom Svetovú organizáciu duševného vlastníctva (ďalej len „Organizácia“), na prípravu revíznych konferencií tak isto podľa pripomienok únijných krajín, ktoré nie sú viazané článkami 13 až 17;

iii) reviduje a schvaľuje správy a činnosť generálneho riaditeľa Organizácie týkajúce sa Únie a dáva mu všetky užitočné pokyny v otázkach kompetencie Únie;

iv) volí členov Výkonného výboru Zhromaždenia;

v) preskúmava a schvaľuje správy a činnosť svojho Výkonného výboru a dáva mu pokyny;

vi) určuje program, schvaľuje trojročný rozpočet Únie a schvaľuje jej záverečné účty;

vii) schvaľuje finančný poriadok Únie;

viii) zriaďuje výbory znalcov a pracovné skupiny, ktoré považuje za užitočné na uskutočnenie cieľov Únie;

ix) rozhoduje, ktoré krajiny, ktoré nie sú členmi Únie, a ktoré medzivládne a medzinárodné nevládne organizácie sa môžu zúčastniť na jeho zasadaniach ako pozorovatelia;

x) schvaľuje zmeny článkov 13 až 17;

xi) robí ďalšie vhodné opatrenia zamerané na dosiahnutie cieľov Únie;

xii) plní všetky ostatné úlohy, ktoré mu ukladá tento dohovor;

xiii) vykonáva, s výhradou ich prijatia, práva, ktoré mu zveruje dohovor zriaďujúci Organizáciu.

b) V otázkach, ktoré zaujímajú aj iné únie spracované Organizáciou, rozhodne Zhromaždenie s prihliadnutím na stanovisko Koordinačného výboru Organizácie.

(3)

a) S výnimkou ustanovenia písmena b) môže delegát zastupovať len jednu krajinu.

b) Únijné krajiny združené podľa osobitnej dohody v jednom spoločnom úrade majúcom pre každú z nich povahu osobitného národného úradu pre priemyslové vlastníctvo, o ktorom hovorí článok 12, môže pri rokovaniach zastupovať jedna z nich.

(4)

a) Každá členská krajina Zhromaždenia má jeden hlas.

b) Polovica členských krajín Zhromaždenia tvorí kvórum.

c) Bez ohľadu na ustanovenie písmena b), ak je na zasadaní počet zastúpených krajín nižší než polovica, ale ak tvorí aspoň jednu tretinu členských krajín Zhromaždenia, môže Zhromaždenie robiť rozhodnutia; takéto rozhodnutia Zhromaždenia, s výnimkou rozhodnutí o konaní, sa stanú vykonateľnými až po splnení ďalej uvedených podmienok. Medzinárodný úrad oznámi uvedené rozhodnutia členským krajinám Zhromaždenia, ktoré neboli zastúpené, a vyzve ich, aby písomne v lehote troch mesiacov počítanej od dátumu tohto oznámenia vyjadrili svoj hlas alebo abstenciu. Ak po uplynutí tejto lehoty je počet štátov, ktoré takto vyjadrili svoj hlas alebo abstenciu, rovný najmenej počtu krajín chýbajúcich na dosiahnutie kvóra na zasadaní, tieto rozhodnutia sa stanú vykonateľnými za predpokladu, že sa súčasne dosahuje požadovaná väčšina.

d) S výhradou ustanovenia článku 17 ods. 2 prijíma Zhromaždenie rozhodnutia dvojtretinovou väčšinou odovzdaných hlasov.

e) Abstencia sa nepočíta ako hlas.

(5)

a) S výhradou písmena b) môže delegát hlasovať len v mene jednej krajiny.

b) Únijné krajiny, o ktorých sa hovorí v odseku 3 písm. b), sa všeobecne vynasnažia, aby boli na zasadaniach Zhromaždenia zastúpené svojimi vlastnými delegáciami. Ak však z mimoriadnych dôvodov niektorá z uvedených krajín nemôže byť zastúpená svojou vlastnou delegáciou, môže dať inej delegácii z týchto krajín splnomocnenie hlasovať v jej mene; jedna delegácia môže takto

na základe splnomocnenia hlasovať len za jednu krajinu. Splnomocnenie na tento účel sa musí uskutočniť aktom podpísaným hlavou štátu alebo príslušným ministrom.

(6) Únijné krajiny, ktoré nie sú členmi Zhromaždenia, sa môžu na jeho zasadaní zúčastniť ako pozorovatelia.

(7)

a) Zhromaždenie sa schádza raz za tri roky na riadne zasadanie zvolané generálnym riaditeľom a okrem mimoriadnych prípadov v rovnakom čase a na rovnakom mieste ako Valné zhromaždenie Organizácie.

b) Zhromaždenie sa schádza na mimoriadne zasadanie na základe zvolania rozoslaného generálnym riaditeľom na žiadosť Výkonného výboru alebo na žiadosť jednej štvrtiny členských krajín Zhromaždenia.

(8) Zhromaždenie schvaľuje svoj rokovací poriadok.

**Článok 14**

(1) Zhromaždenie má výkonný výbor.

(2)

a) Výkonný výbor sa skladá z krajín zvolených z členských krajín Zhromaždenia. Okrem toho je krajina, na území ktorej má Organizácia svoje sídlo, s výhradou ustanovenia článku 16 ods. 7 písm. b), zastúpená vo Výkonnom výbore ex officio.

b) Vládu každej krajiny, ktorá je členom Výkonného výboru, zastupuje jeden delegát, ktorý môže mať svojich zástupcov, poradcov a expertov.

c) Výdavky každej delegácie uhrádza vláda, ktorá túto delegáciu ustanovila.

(3) Počet členských krajín Výkonného výboru zodpovedá jednej štvrtine počtu členských krajín Zhromaždenia. Pri určení počtu miest, ktoré majú byť obsadené, sa na zostatky po delení štyrmi neprihliada.

(4) Pri voľbe členov Výkonného výboru prihliadne Zhromaždenie na vyrovnané zemepisné rozvrhnutie a na to, aby všetky krajiny, ktoré sú stranami osobitných dohôd zriadených v súvislosti s Úniou, boli medzi krajinami tvoriacimi Výkonný výbor zastúpené.

(5)

a) Členské krajiny Výkonného výboru vykonávajú svoju funkciu od skončenia zasadania Zhromaždenia, na ktorom boli zvolené, do skončenia budúceho riadneho zasadania Zhromaždenia.

b) Členské krajiny Výkonného výboru môžu byť znovu zvolené, najviac však dve tretiny z nich.

c) Zhromaždenie určí pravidlá o spôsoboch zvolenia a prípadného znovuzvolenia členov Výkonného výboru.

(6)

a) Výkonný výbor:

   i) pripravuje návrh programu rokovania Zhromaždenia;

   ii) predkladá Zhromaždeniu návrhy týkajúce sa návrhu programu a trojročného rozpočtu Únie pripravené generálnym riaditeľom;

   iii) vyjadruje sa v rámci programu a trojročného rozpočtu k ročným programom a rozpočtom pripraveným generálnym riaditeľom;

iv) predkladá Zhromaždeniu s príslušnými komentármi periodické správy generálneho riaditeľa a ročné revízne účtovné správy;

v) robí podľa uznesenia Zhromaždenia a s prihliadnutím na okolnosti vzniknuté medzi dvoma riadnymi zasadaniami tohto Zhromaždenia všetky opatrenia nevyhnutné na uskutočnenie programu Únie generálnym riaditeľom;

vi) vykonáva všetky ďalšie úlohy, ktoré sú mu zverené v rámci tohto dohovoru.

b) V otázkach, ktoré zaujímajú aj iné únie spravované Organizáciou, rozhodne Výkonný výbor s prihliadnutím na stanovisko Koordinačného výboru Organizácie.

(7)

a) Výkonný výbor sa schádza raz do roka na riadne zasadanie zvolané generálnym riaditeľom pokiaľ možno v rovnakom čase a na rovnakom mieste ako Koordinačný výbor Organizácie.

b) Výkonný výbor sa schádza na mimoriadne zasadanie na základe zvolania, ktoré rozošle generálny riaditeľ buď z iniciatívy Výkonného výboru, alebo na žiadosť jeho predsedu alebo jednej štvrtiny členov Výkonného výboru.

(8)

a) Každá členská krajina Výkonného výboru má jeden hlas.

b) Polovica členských krajín Výkonného výboru tvorí kvórum.

c) Rozhodnutia sa prijímajú jednoduchou väčšinou odovzdaných hlasov.

d) Abstencia sa nepočíta ako hlas.

e) Delegát môže zastupovať len jednu krajinu a hlasovať len v mene jednej krajiny.

(9) Únijné krajiny, ktoré nie sú členmi Výkonného výboru sa môžu na jeho zasadaní zúčastniť ako pozorovatelia.

(10) Výkonný výbor schvaľuje svoj rokovací poriadok.

**Článok 15**

**(1)**

a) Administratívne úlohy Únie zabezpečuje Medzinárodný úrad, ktorý nastupuje po úrade Únie spojenom s úradom Únie utvorenej podľa Medzinárodného dohovoru na ochranu literárnych a umeleckých diel.

b) Medzinárodný úrad plní najmä úlohy sekretariátu jednotlivých orgánov Únie.

c) Generálny riaditeľ Organizácie je najvyšším úradníkom Únie a zastupuje ju.

(2) Medzinárodný úrad zhromažďuje a publikuje informácie o ochrane priemyslového vlastníctva. Každá únijná krajina informuje čo najskôr Medzinárodný úrad o texte každého nového zákona a o všetkých oficiálnych textoch týkajúcich sa ochrany priemyslového vlastníctva. Okrem toho poskytuje Medzinárodnému úradu všetky publikácie vydávané svojimi orgánmi pre priemyslové vlastníctvo, ktoré sa týkajú priamo ochrany priemyslového vlastníctva a ktoré Medzinárodný úrad považuje za zaujímavé pre svoju činnosť.

(3) Medzinárodný úrad vydáva mesačník.

(4) Medzinárodný úrad poskytuje každej únijnej krajine na jej žiadosť informácie o otázkach týkajúcich sa ochrany priemyslového vlastníctva.

(5) Medzinárodný úrad vypracúva štúdie a poskytuje služby určené na uľahčenie ochrany priemyslového vlastníctva.

(6) Generálny riaditeľ a každý ním určený pracovník sa zúčastňuje bez hlasovacieho práva na všetkých zasadaniach Zhromaždenia, Výkonného výboru a iného výboru znalcov alebo pracovnej skupiny. Generálny riaditeľ alebo ním určený pracovník je z úradnej povinnosti tajomníkom týchto orgánov.

(7)

a) Medzinárodný úrad pripravuje podľa pokynov Zhromaždenia a v spolupráci s Výkonným výborom revízne konferencie o iných ustanoveniach dohovoru než obsiahnutých v článkoch 13 až 17.

b) Medzinárodný úrad sa môže radiť o príprave revíznych konferencií s medzivládnymi organizáciami a s medzinárodnými nevládnymi organizáciami.

c) Generálny riaditeľ a osoby ním určené sa zúčastňujú bez hlasovacieho práva na rokovaní týchto konferencií.

(8) Medzinárodný úrad plní všetky ďalšie úlohy, ktoré sú mu uložené.

**Článok 16**

**(1)**

a) Únia má svoj rozpočet.

b) Rozpočet Únie obsahuje vlastné príjmy a výdavky Únie, jej príspevok do rozpočtu spoločných výdavkov únií a prípadne sumu danú k dispozícii rozpočtu Konferencie Organizácie.

c) Za výdavky spoločné úniám sa považujú výdavky, ktoré nemožno pripísať výlučne Únii, ale ktoré možno pripísať aj jednej alebo viacerým ďalším úniám spravovaným Organizáciou. Podiel Únie na týchto spoločných výdavkoch je úmerný záujmu, ktorý má Únia na nich.

(2) Rozpočet Únie sa zostavuje s prihliadnutím na požiadavky koordinácie s rozpočtami ostatných únií spravovaných Organizáciou.

(3) Rozpočet Únie je financovaný z týchto zdrojov:

i) z príspevkov únijných krajín;

ii) z poplatkov a dávok za služby vykonávané Medzinárodným úradom z titulu Únie;

iii) z výťažku predaja publikácií Medzinárodného úradu súvisiacich s Úniou a z poplatkov za tieto publikácie;

iv) z darov, odkazov a subvencií;

v) z nájomného, úrokov a ďalších rôznych príjmov.

(4)

a) Aby bol určený podiel príspevkov do rozpočtu, zaraďuje sa každá únijná krajina do jednej triedy a platí svoje ročné príspevky na základe počtu určeného takto.
I. trieda - 25
II. trieda - 20
III. trieda - 15
IV. trieda - 10
V. trieda - 5
VI. trieda - 3
VII. trieda - 1.

b) Pokiaľ tak už neurobila skôr, oznámi každá krajina súčasne s uložením ratifikačných listín alebo listín o prístupe triedu, do ktorej chce byť zaradená. Triedu môže zmeniť. Ak si vyberie

nižšiu triedu, je krajina povinná to oznámiť Zhromaždeniu na jeho riadnom zasadaní. Taká zmena sa stane účinnou začiatkom kalendárneho roka nasledujúceho po príslušnom zasadaní.

c) Ročný príspevok každej krajiny predstavuje sumu, ktorej pomer k celkovej sume ročných príspevkov všetkých krajín do rozpočtu Únie je rovnaký ako pomer medzi počtom jednotiek triedy, do ktorej je zaradená, a celkovým počtom jednotiek všetkých krajín.

d) Príspevky sú splatné prvého januára každého roka.

e) Krajina, ktorá je v omeškaní s platením svojich príspevkov, nemôže vykonávať svoje hlasovacie právo v žiadnom orgáne Únie, ktorého je členom, ak suma nedoplatkov sa rovná alebo ak prekračuje sumu príspevkov, ktoré má platiť táto krajina za dva predchádzajúce plné roky. Takej krajine sa však môže dovoliť, aby aj naďalej vykonávala svoje hlasovacie právo v danom orgáne, pokiaľ tento orgán je toho názoru, že omeškanie v platení spôsobili mimoriadne a nevyhnutné okolnosti.

f) V prípade, keď rozpočet nebude schválený pred začiatkom nového finančného obdobia, prevedie sa rozpočet z minulého roka, a to spôsobom určeným finančným poriadkom.

(5) Výšku poplatkov a súm za služby poskytované Medzinárodným úradom z titulu Únie určuje generálny riaditeľ, ktorý o nich informuje Zhromaždenie a Výkonný výbor.

(6)

a) Únia má prevádzkový kapitálový fond, ktorý utvorí jednorázová platba poskytnutá každou únijnou krajinou. Ak sa fond stane nedostatočným, rozhodne Zhromaždenie o jeho zvýšení.

b) Výška začiatočnej platby každej krajiny do uvedeného fondu alebo jej účasti na zvýšení tohto fondu je úmerná ročnému príspevku tejto krajiny v roku, v priebehu ktorého sa fond utvorí alebo sa rozhodne o jeho zvýšení.

c) Výšku a spôsob platby určí Zhromaždenie na návrh generálneho riaditeľa po tom, čo vypočulo názor Koordinačného výboru Organizácie.

(7)

a) Zmluva o sídle Organizácie uzavretá s krajinou, na území ktorej má Organizácia svoje sídlo, určí, že táto krajina poskytuje preddavky v prípadoch, keď je prevádzkový kapitálový fond nedostačujúci. Výška týchto preddavkov a podmienky, za ktorých sa poskytujú, sú v každom jednotlivom prípade predmetom samostatných dohôd medzi takou krajinou a Organizáciou. Taká krajina má ex officio miesto vo Výkonnom výbore po dobu, po ktorú pre ňu trvá záväzok poskytovať preddavky.

b) Tak krajina uvedená v písmene a), ako aj Organizácia majú právo vypovedať záväzok poskytovať preddavky, a to formou písomného oznámenia. Výpoveď sa stane účinnou tri roky po uplynutí roka, v ktorom bola oznámená.

(8) Revíziu účtov zabezpečujú spôsobom určeným finančným poriadkom jedna alebo viaceré únijné krajiny alebo externí revízori, ktorí sú s ich súhlasom ustanovení Zhromaždením.

**Článok 17**

(1) Návrhy na zmeny článku 13, 14, 15, 16 a tohto článku môže predložiť každá členská krajina Zhromaždenia, Výkonný výbor alebo generálny riaditeľ. Tieto návrhy oznamuje generálny riaditeľ členským krajinám Zhromaždenia aspoň šesť mesiacov pred ich prerokúvaním v Zhromaždení.

(2) Zmeny článkov uvedených v odseku 1 schvaľuje Zhromaždenie. Ich schválenie vyžaduje trojštvrtinovú väčšinu odovzdaných hlasov; ale akákoľvek zmena článku 13 a tohto odseku vyžaduje štyri pätiny odovzdaných hlasov.

(3) Zmeny článkov uvedených v odseku 1 nadobudnú platnosť mesiac po tom, čo generálny riaditeľ dostane písomné oznámenie o ich prijatí urobené v súlade s príslušnými ústavnými pravidlami, a to od troch štvrtín krajín, ktoré boli členmi Zhromaždenia v čase, keď zmena bola schválená. Takto prijaté zmeny uvedených článkov rešpektujú všetky krajiny, ktoré sú členmi Zhromaždenia v čase, keď zmena nadobudne platnosť, alebo ktoré sa stanú jeho členmi neskôr; ale každá zmena, ktorá zvyšuje finančné záväzky únijných krajín, zaväzuje len tie krajiny, ktoré oznámili prijatie uvedenej zmeny.

**Článok 18**

(1) Tento dohovor bude podrobený revíziám, ktoré majú zaviesť zlepšenia zamerané na zdokonalenie systému Únie.

(2) Preto sa budú v jednej z únijných krajín konať postupne konferencie delegátov týchto krajín.

(3) Zmeny článkov 13 až 17 sa spravujú ustanoveniami článku 17.

**Článok 19**

Únijné krajiny si navzájom vyhradzujú právo dojednávať oddelene medzi sebou osobitné dohody na ochranu priemyslového vlastníctva, pokiaľ také dohody neodporujú ustanoveniam tohto dohovoru.

**Článok 20**

**(1)**

a) Únijná krajina, ktorá podpísala toto znenie, môže ho ratifikovať, a ak ho nepodpísala, môže k nemu pristúpiť. Ratifikačné listiny alebo listiny o prístupe sa ukladajú u generálneho riaditeľa.

b) Únijná krajina môže vyhlásiť vo svojej ratifikačnej listine alebo listine o prístupe, že ratifikácia alebo prístup sa nevzťahujú:

   i) na články 1 až 12 alebo

   ii) na články 13 až 17.

c) Únijná krajina, ktorá podľa písmena b) vylúčila z účinkov ratifikácie alebo prístupu jednu z dvoch skupín článkov spomenutých v uvedenom pododseku môže kedykoľvek neskôr vyhlásiť, že rozširuje účinky svojej ratifikácie alebo svojho prístupu na túto skupinu článkov. Také vyhlásenie sa ukladá u generálneho riaditeľa.

(2)

a) Články 1 až 12 nadobudnú platnosť pre desať prvých únijných krajín, ktoré uložili ratifikačné listiny alebo listiny o prístupe bez toho, aby urobili vyhlásenie podľa odseku 1 písm. b) i), tri mesiace po uložení desiatej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

b) Články 13 až 17 nadobudnú platnosť pre desať prvých únijných krajín, ktoré uložili ratifikačné listiny alebo listiny o prístupe bez toho, aby urobili vyhlásenie podľa odseku 1 písm. b) ii), tri mesiace po uložení desiatej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

c) S výhradou začiatku nadobudnutia platnosti každej z dvoch skupín článkov uvedených v odseku 1 písm. b) i) a ii) podľa ustanovení písmen a) a b) a s výhradou ustanovenia článku 1 písm. b) nadobudnú články 1-17 platnosť pre iné únijné krajiny, než sú uvedené v písmenách a) a b), ktoré uložia ratifikačnú listinu alebo listinu o prístupe, ako aj pre všetky únijné krajiny, ktoré uložia vyhlásenie podľa odseku 1 písm. c), tri mesiace po dátume oznámenia generálnym riaditeľom o tomto uložení, iba ak by v uloženej listine alebo vyhlásení bol uvedený neskorší dátum. V tomto prípade nadobudne toto znenie platnosť pre túto krajinu dátumom tam uvedeným.

(3) Pre každú únijnú krajinu, ktorá uloží ratifikačnú listinu alebo listinu o prístupe, nadobudnú články 18 až 30 platnosť prvým dňom, keď ktorákoľvek z oboch skupín článkov uvedených v odseku 1 písm. b) nadobudne platnosť pre túto krajinu podľa odseku 2 písm. a), b) alebo c).

**Článok 21**

(1) Každá krajina, ktorá nie je členskou krajinou Únie, môžu pristúpiť k tomuto zneniu dohovoru, a stať sa tak členom Únie. Listiny o prístupe sa ukladajú u generálneho riaditeľa.

(2) Pre krajinu, ktorá nie je členskou krajinou Únie a ktorá uložila listiny o prístupe jeden alebo viac mesiacov predo dňom, keď nadobudnú platnosť ustanovenia tohto znenia, nadobudne toto znenie platnosť dňom, keď ustanovenia nadobudnú prvýkrát platnosť podľa článku 20 ods. 2 písm. a) alebo b), iba ak by v listine o prístupe bol uvedený neskorší dátum;
ale

i) ak články 1 až 12 nenadobudnú platnosť týmto dňom, bude príslušná krajina v medzidobí, než nadobudnú platnosť tieto ustanovenia, a miesto nich viazaná článkami 1 až 12 lisabonského znenia;

ii) ak články 13 až 17 nenadobudnú platnosť týmto dňom, bude príslušná krajina v medzidobí, než nadobudnú platnosť tieto ustanovenia, a miesto nich viazaná článkami 13 a 14 ods. 3 a 5 lisabonského znenia.

Ak krajina uvedie v listine o prístupe neskorší dátum, nadobudne toto znenie pre túto krajinu platnosť dátumom uvedeným v listine.

b) Pre krajinu, ktorá nie je členskou krajinou Únie a ktorá uloží listinu o prístupe ku dňu, ktorý nasleduje po nadobudnutí platnosti jednej samotnej skupiny článkov tohto znenia, alebo ku dňu, ktorý predchádza tomuto nadobudnutiu platnosti menej než mesiac, nadobudne toto znenie platnosť, s výhradou ustanovenia písmena a), tri mesiace po dni, keď taký prístup oznámil generálny riaditeľ, iba ak by v listine o prístupe bol uvedený neskorší dátum. V tomto prípade nadobudne toto znenie pre túto krajinu platnosť dátumom tam uvedeným.

(3) Pre krajinu, ktorá nie je členskou krajinou Únie a ktorá uloží listinu o prístupe po dni, keď toto znenie nadobudne platnosť ako celok alebo ak tak urobí menej než jeden mesiac pred týmto dátumom, nadobudne toto znenie platnosť tri mesiace po dni, keď prístup oznámil generálny riaditeľ, iba ak by v listine o prístupe bol uvedený neskorší dátum. V tomto prípade nadobudne toto znenie pre túto krajinu platnosť dátumom tam uvedeným.

**Článok 22**

S výhradou možných výnimiek uvedených v článku 20 ods. 1 písm. b) a čl. 28 ods. 2 znamená ratifikácia alebo prístup automaticky prijatie všetkých ustanovení a priznaní všetkých výhod plynúcich z tohto znenia.

**Článok 23**

Po tom, čo toto znenie nadobudne platnosť vo svojom celku, nemôže krajina pristúpiť ku skorším zneniam tohto dohovoru.

**Článok 24**

(1) Každá krajina môže vyhlásiť vo svojej ratifikačnej listine alebo v listine o prístupe alebo môže kedykoľvek neskôr písomne informovať generálneho riaditeľa, že tento dohovor sa vzťahuje na všetky alebo na časť území uvedených vo vyhlásení alebo v oznámení, za vonkajšie vzťahy ktorých je táto krajina zodpovedná.

(2) Každá krajina, ktorá urobila také vyhlásenie alebo také oznámenie, môže kedykoľvek oznámiť generálnemu riaditeľovi, že tento dohovor prestáva byť použiteľný na celé alebo na časť týchto území.

(3)

a) Vyhlásenie urobené podľa odseku 1 sa stane účinným dňom, ktorým sa stane účinnou ratifikácia alebo prístup, v ktorých bolo obsiahnuté, a oznámenie urobené podľa tohto odseku sa stane účinným tri mesiace po tom, čo ho generálny riaditeľ oznámil.

b) Oznámenie urobené podľa odseku 2 sa stane účinným dvanásť mesiacov po tom, čo došlo generálnemu riaditeľovi.

**Článok 25**

(1) Každá krajina, ktorá je stranou tohto dohovoru, sa zaväzuje, že urobí v súlade so svojimi ústavnými predpismi opatrenia nevyhnutné na vykonanie tohto dohovoru.

(2) Predpokladá sa, že v okamihu, keď krajina uloží ratifikačnú listinu alebo listinu o prístupe, bude schopná zabezpečiť v súlade so svojím vnútorným zákonodarstvom účinnosť ustanovení tohto dohovoru.

**Článok 26**

(1) Tento dohovor zostáva v platnosti po neobmedzenú dobu.

(2) Každá krajina môže vypovedať toto znenie tým, že zašle oznámenie generálnemu riaditeľovi. Taká výpoveď znamená aj výpoveď všetkých skorších znení a týka sa len krajiny, ktorá ju podala, zatiaľ čo pre ostatné únijné krajiny zostáva dohovor platný a vykonateľný.

(3) Výpoveď sa stáva účinnou jeden rok po dni, keď generálny riaditeľ dostal príslušné oznámenie.

(4) Právo výpovede obsiahnuté v tomto článku môže krajina vykonať až po uplynutí lehoty piatich rokov odo dňa, keď sa stala členskou krajinou Únie.

**Článok 27**

(1) Toto znenie nahrádza vo vzťahoch medzi krajinami, medzi ktorými platí, a v rozsahu, v akom platí, Parížsky dohovor z 20. marca 1883 a ďalšie revidované znenia.

(2)

a) Pokiaľ ide o krajiny, na ktoré sa toto znenie nevzťahuje alebo sa nevzťahuje vo svojom celku, ale medzi ktorými platí lisabonské znenie z 31. októbra 1958, zostáva toto nakoniec uvedené znenie v platnosti vo svojom celku alebo len v časti, ktorú nenahrádza toto znenie podľa odseku 1.

b) Rovnako tak pre krajiny, na ktoré sa nevzťahuje ani toto znenie ani jeho časti ani lisabonské znenie, zostáva v platnosti londýnske znenie z 2. júna 1934 vo svojom celku alebo len v časti, ktorú nenahrádza toto znenie podľa odseku 1.

c) Rovnako tak pre krajiny, na ktoré sa nevzťahuje ani toto znenie ani jeho časti ani lisabonské ani londýnske znenie, zostáva v platnosti haagske znenie zo 6. novembra 1925 vo svojom celku alebo len v časti, ktorú nenahrádza toto znenie podľa odseku 1.

(3) Krajiny, ktoré nie sú členskými krajinami Únie a stanú sa zmluvnými stranami tohto znenia, použijú ho vo vzťahu k únijným krajinám, ktoré nie sú zmluvnými stranami tohto znenia alebo ktoré, hoci sú zmluvnými stranami tohto znenia, urobili vyhlásenie v zmysle článku 20 ods. 1

písm. b) i). Uvedené krajiny pripustia, aby tieto únijné krajiny použili vo svojich vzťahoch s nimi ustanovenia najposlednejšieho znenia, ktorého sú zmluvnými stranami.

**Článok 28**

(1) Všetky spory medzi dvoma alebo viacerými únijnými krajinami, ktoré sa týkajú výkladu alebo použitia tohto dohovoru a ktoré sa nevybavia rokovaním, môže predložiť ktorákoľvek z príslušných krajín Medzinárodnému súdnemu dvoru prostredníctvom žiadosti zodpovedajúcej štatútu dvora, iba ak by sa príslušné krajiny dohodli na inom spôsobe riešenia. Žiadajúca krajina informuje o spore predloženom dvoru Medzinárodný úrad; ten to oznámi všetkým ostatným únijným krajinám.

(2) Pri podpise tohto znenia alebo uložení ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe môže krajina vyhlásiť, že sa nepovažuje byť viazaná ustanoveniami odseku 1. Pokiaľ ide o spory medzi takouto krajinou a ostatnými únijnými krajinami, nepoužije sa ustanovenie odseku 1.

(3) Krajina, ktorá urobila vyhlásenie v zmysle ustanovenia odseku 2, môže ho kedykoľvek odvolať oznámením zaslaným generálnemu riaditeľovi.

**Článok 29**

**(1)**

a) Toto znenie je podpísané v jedinom vyhotovení vo francúzskom jazyku a uložené u švédskej vlády.

b) Generálny riaditeľ vyhotoví oficiálne texty po porade so zainteresovanými vládami v anglickom, talianskom, nemeckom, portugalskom, ruskom a španielskom jazyku a v ďalších jazykoch, ktoré môže určiť Zhromaždenie.

c) V prípade rôznosti názorov na výklad jednotlivých textov rozhoduje francúzsky text.

(2) Toto znenie zostáva otvorené na podpis v Stockholme do 13. januára 1968.

(3) Generálny riaditeľ odovzdá dve švédskou vládou overené kópie podpísaného textu tohto znenia vládam všetkých únijných krajín a na žiadosť vláde ktorejkoľvek inej krajiny.

(4) Generálny riaditeľ dá zaregistrovať toto znenie v sekretariáte Organizácie Spojených národov.

(5) Generálny riaditeľ oznamuje vládam všetkých únijných krajín podpisy, uloženia ratifikačných listín alebo listín o prístupe a všetky vyhlásenia obsiahnuté v takých listinách alebo urobené podľa článku 20 ods. 1 písm. c), nadobudnutie platnosti ustanovení tohto znenia, oznámenia o výpovedi a oznámenia podľa článku 24.

**Článok 30**

(1) Až do tých čias, než sa prvý generálny riaditeľ ujme svojho úradu, sa odkazy v tomto znení na Medzinárodný úrad Organizácie alebo na generálneho riaditeľa považujú za odkazy na úrad Únie alebo jeho riaditeľa.

(2) Únijné krajiny, ktoré nie sú viazané článkami 13 až 17, môžu po dobu piatich rokov odo dňa, keď nadobudne platnosť Dohovor zriaďujúci Organizáciu, vykonávať, pokiaľ si to prajú, práva priznané podľa článkov 13 až 17 tohto znenia, ako keby boli týmito ustanoveniami viazané. Krajina, ktorá chce vykonávať tieto práva, uloží preto u generálneho riaditeľa písomné oznámenie, ktoré sa stane účinným dňom prijatia. Tieto krajiny sa považujú za členov Zhromaždenia až do času, keď uplynie uvedené obdobie.

(3) Pokiaľ sa všetky únijné krajiny nestanú členskými krajinami Organizácie, bude Medzinárodný úrad Organizácie vykonávať svoju funkciu rovnako ako úrad Únie a generálny riaditeľ ako riaditeľ tohto úradu.

(4) Len čo sa všetky únijné krajiny stanú členmi Organizácie, práva, záväzky a majetok úradu Únie prejdú na Medzinárodný úrad Organizácie.

Na dôkaz toho podpísaní, majúc na to riadne plnomocenstvá, podpísali toto znenie dohovoru.

Dané v Stockholme 14. júla 1967.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.